



તેનાલીરામનો વિજયનગરમાં પ્રવેશ

તેનાલીરામ ગામડે રહેતા ત્યારની વાત.

એક વાર તેનાલીરામને થયું, અહીં ગામડાગામમાં તો મારી બુદ્ધિની શું કદર થવાની?

કોઈ રીતે વિજયનગરના દરબારમાં પહોંચી શકાય તો કેવું સારું!

ત્યાં એમના કાને વાત આવી-આજે વિજયનગરના રાજગોર ગામના મંદિરમાં પૂજા માટે આવ્યા છે.

તેનાલીરામ તો તરત ઊપડ્યા.

એમણે રાજગોરને પોતાનો પરિચય આપ્યો ને પછી કહ્યું: “તમારી સેવાનો મને લાભ આપો.”

પછી ધીમે રહીને તેનાલીરામે પોતાની ઈચ્છા પ્રગટ કરી : “કોઈ રીતે આપ મને વિજયનગરના દરબારમાં પ્રવેશ કરાવી આપો?”

રાજગોરે કહ્યું : “તું વિજયનગરમાં તો આવી જા. પછી દરબારમાં પ્રવેશનું વિચારીશું.”

તેનાલીરામ તો એક દિવસ વિજયનગર પહોંચી ગયા ને વિજયનગરનો વૈભવ જોતા જ રહી ગયા.

દૂરથી રાજગોરનો મહેલ જોઈને તેનાલીરામની આંખો પહોળી જ રહી ગઈ.



તેમને થયું, રાજગોરનો મહેલ આવો ભવ્ય છે

તો રાજાનો મહેલ તો કેવોય હશે...!

મહેલની બારીમાંથી રાજગોરે તેનાલીરામને જોઈને વિચાર્યું, અરે! મેં તો અમથું જ કહ્યું તું. પણ આ ગામડિયો તો સાચે જ અહીં વિજયનગર આવી ટપક્યો!

રાજગોરે તરત એક સેવકને બોલાવીને કહ્યું: “આપણા મહેલ સામે તાકી રહેલો પેલો ગામડિયો દેખાય છે ને? એ કોઈ ઠગ લાગે છે... એને મારીને ભગાડી મૂકો.”

તેનાલીરામ રાજગોરના મહેલમાં પ્રવેશ કરવા જતા જ હતા ત્યાં તો પેલો સેવક આવી પહોંચ્યો ને એણે તેનાલીરામને ધક્કા મારીને ભગાડી મૂક્યા.

તેનાલીરામ મોટેથી બોલતા રહ્યા : “પણ રાજગોરે જ મને અહીં બોલાવ્યો છે!”

જવાબમાં સેવક પણ બોલતો રહ્યો: “મનેય રાજગોરે જ કહ્યું છે, તને ધક્કા મારીને કાઢી મૂકવો.”

તેનાલીરામ નિરાશ થઈ ગયા પણ હિંમત હાર્યા નહીં. દિવસો સુધી નગરમાં આમતેમ ફરતા રહ્યા.

એક દિવસ વહેલી સવારે તેનાલીરામ નદીકિનારે પહોંચ્યા ને જોયું તો રાજગોર નદીમાં સ્નાન કરતા હતા ને કિનારે એમનાં કપડાં પડ્યાં હતાં. તેનાલીરામે ઝટ એ કપડાં લઈ લીધાં ને એક ઝાડની બખોલમાં છુપાવી દીધાં. પછી તેઓ એ ઝાડની પાછળ છુપાઈને ઊભા રહ્યા.



રાજગોર નદીમાંથી સ્નાન કરીને બહાર આવ્યા ને જુએ છે તો કપડાં નથી! એમણે જોરથી બૂમ પાડી : “મેં મારાં કપડાં અહીં મૂકેલાં. ક્યાં ગયાં?”

તેનાલીરામ તરત ઝાડ પાછળથી બહાર આવ્યા અને બોલ્યા: “તમારાં કપડાં મારી પાસે છે. મને તમારા ખભે બેસાડીને રાજમહેલમાં લઈ જાઓ તો જ હું કપડાં પાછાં આપીશ.”

‘હા’ પાડ્યા સિવાય હવે રાજગોરનો છૂટકો નહોતો. તેનાલીરામે રાજગોરને કપડાં પાછાં આપ્યાં. રાજગોરે કપડાં પહેર્યાં કે તરત તેનાલીરામ એમના ખભા પર ચઢી ગયા ને બોલ્યા: “તબડક... તબડક...”

આમ, રાજગોરનો વરઘોડો નગર વચ્ચેથી ચાલ્યો... વરઘોડો જોવા લોકોનાં ટોળાં ઊમટ્યાં. આખરે રાજગોર રાજમહેલ પાસે આવી પહોંચ્યા.

બહાર કોલાહલ સાંભળી રાજા ઝરૂખામાં આવ્યા. એમણે દૂરથી જોયું તો – આ શું? રાજગોરના ખભે ચઢીને આ કોણ બેઠું છે?

રાજા તો કોધે ભરાયા...

રાજાએ બે દરવાનોને બોલાવ્યા ને કહ્યું: “પણે જુઓ... લાગે છે કોઈ ઠગ આપણા રાજગોરના ખભે ચઢી બેઠો છે.”

એને બરાબરનો મેથીપાક ચખાડો ને રાજગોરને સન્માનપૂર્વક અહીં લઈ આવો.”

બેય દરવાન નવા જ નોકરીએ લાગેલા. આથી તેઓ રાજગોરને ઓળખતા નહોતા.